

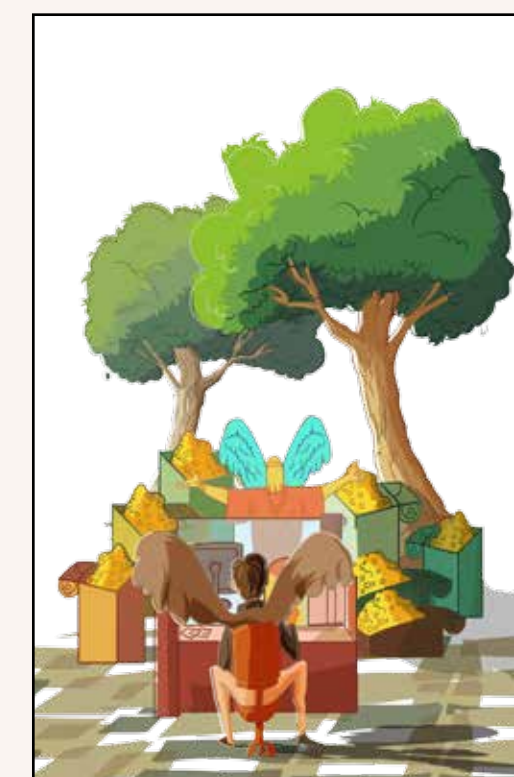
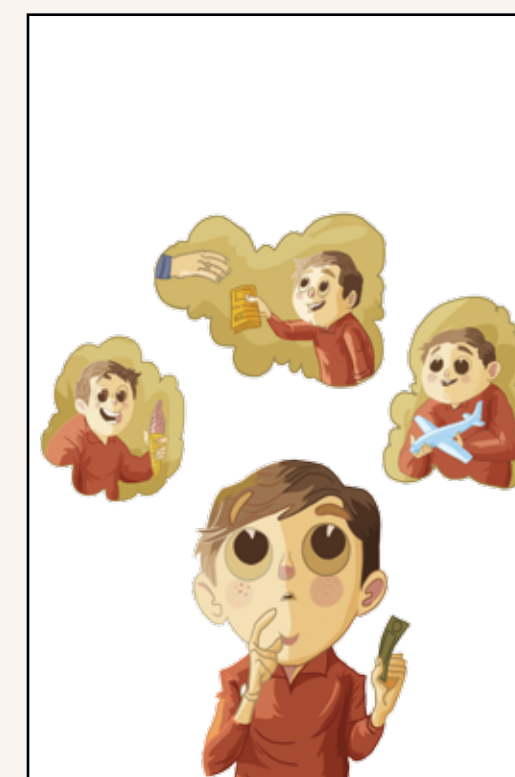
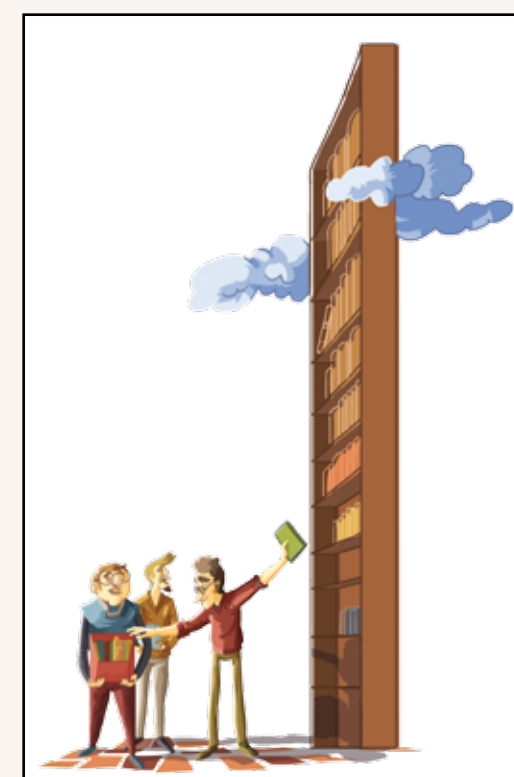
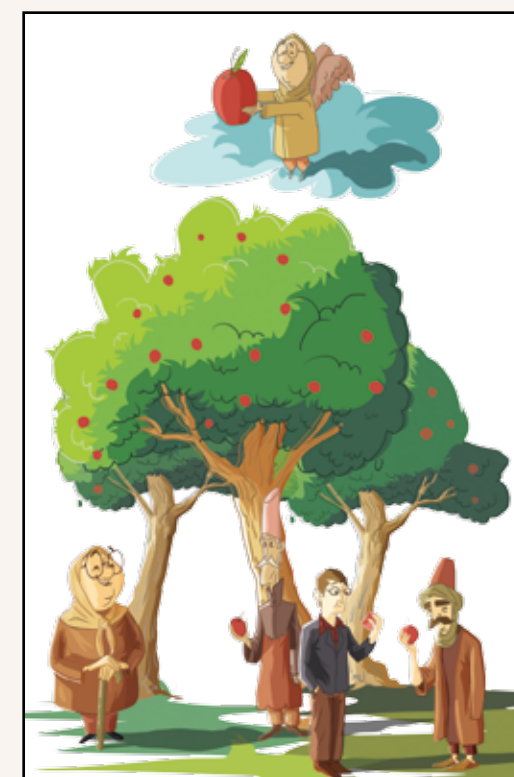
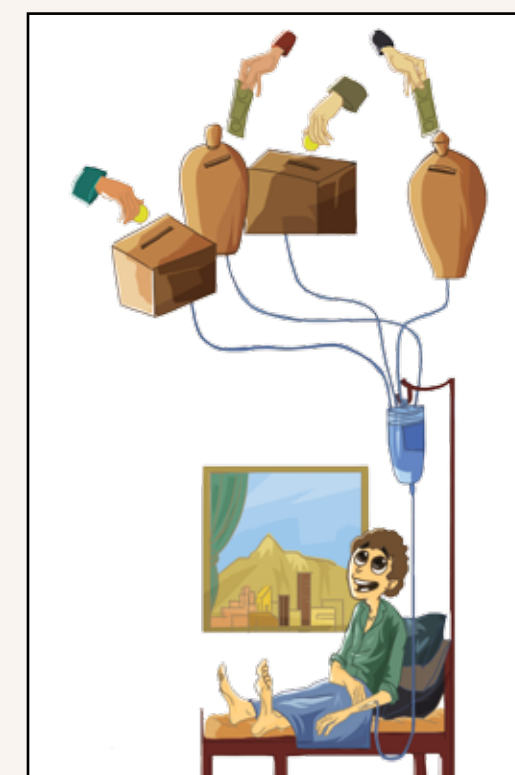
همه واقف هستیم

هفته وقف
گرامی باد

آدرس تهران: خ نوفل لوشاتو،
سازمان اوقاف و امور خیریه،
معاونت فرهنگی و اجتماعی
آدرس قم: خ جمهوری، بین کوچه ۱۶ و ۱۸، پلاک ۴۸
مجتمع فرهنگی- پژوهشی،
معاونت فرهنگی و اجتماعی سازمان اوقاف و امور خیریه
تلفن: ۰۲۵ - ۳۲۹۳۶۰۴۲
نمبر: ۰۲۵ - ۳۲۹۳۱۴۰۵
غیر قابل فروش

ناشر: معاونت فرهنگی و اجتماعی
سازمان اوقاف و امور خیریه
تهیه و تنظیم: مجتمع فرهنگی پژوهشی
نوبت چاپ: اول / پاییز ۱۳۹۳
شمارگان: ۱۵۰۰ دوره
قیمت دوره: ۳۰۰۰۰ تومان
سایت سازمان: www.awqaf.ir
سایت معاونت: www.mfso.ir
سایت مجتمع: www.mfpo.ir

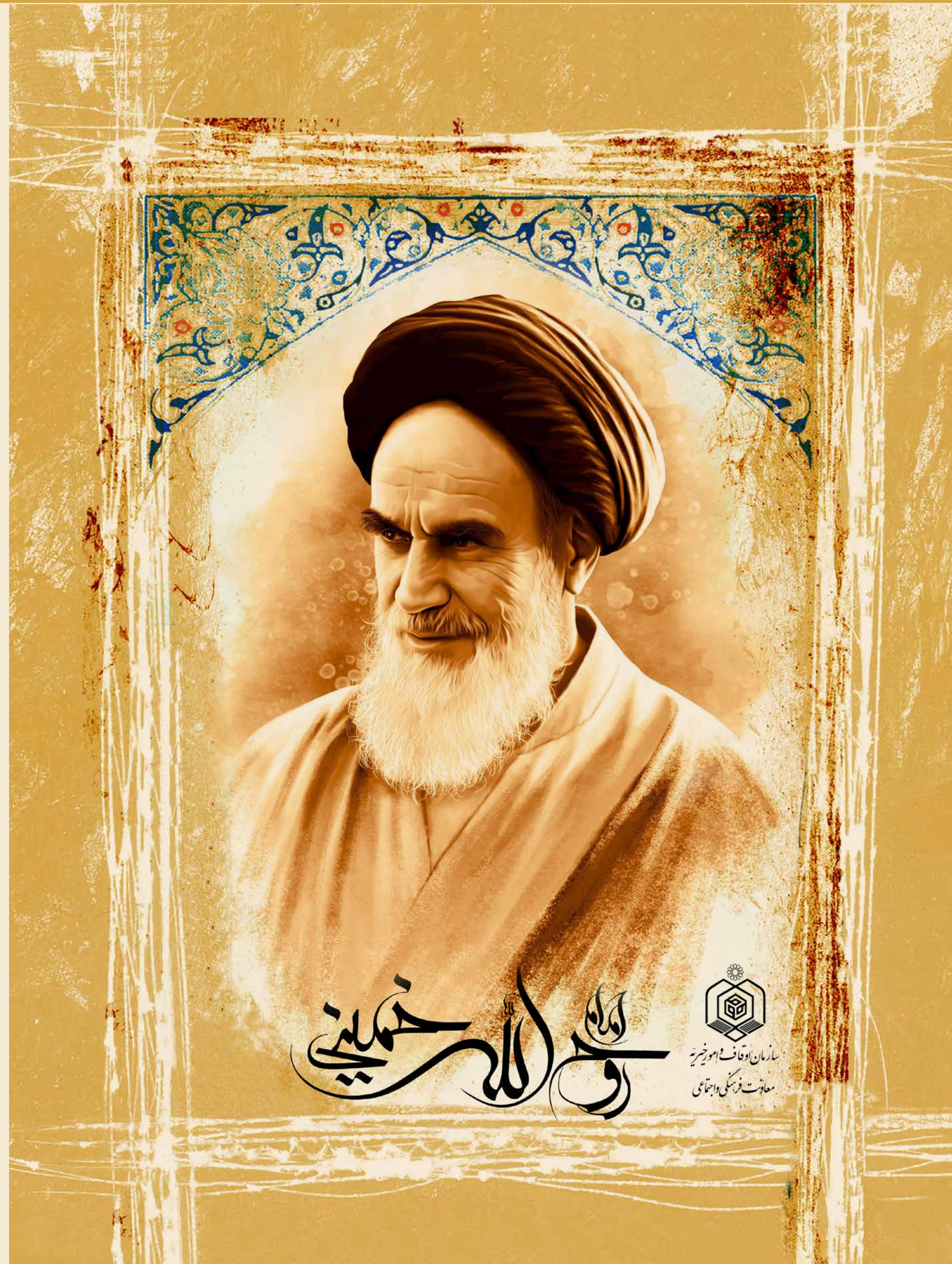
اهدایی معاونت فرهنگی و اجتماعی
سازمان اوقاف و امور خیریه

در وقف فضیلت بسیار و پاداش
بی شمار وجود دارد.

امام خمینی قدس سره

وقف امام خمینی

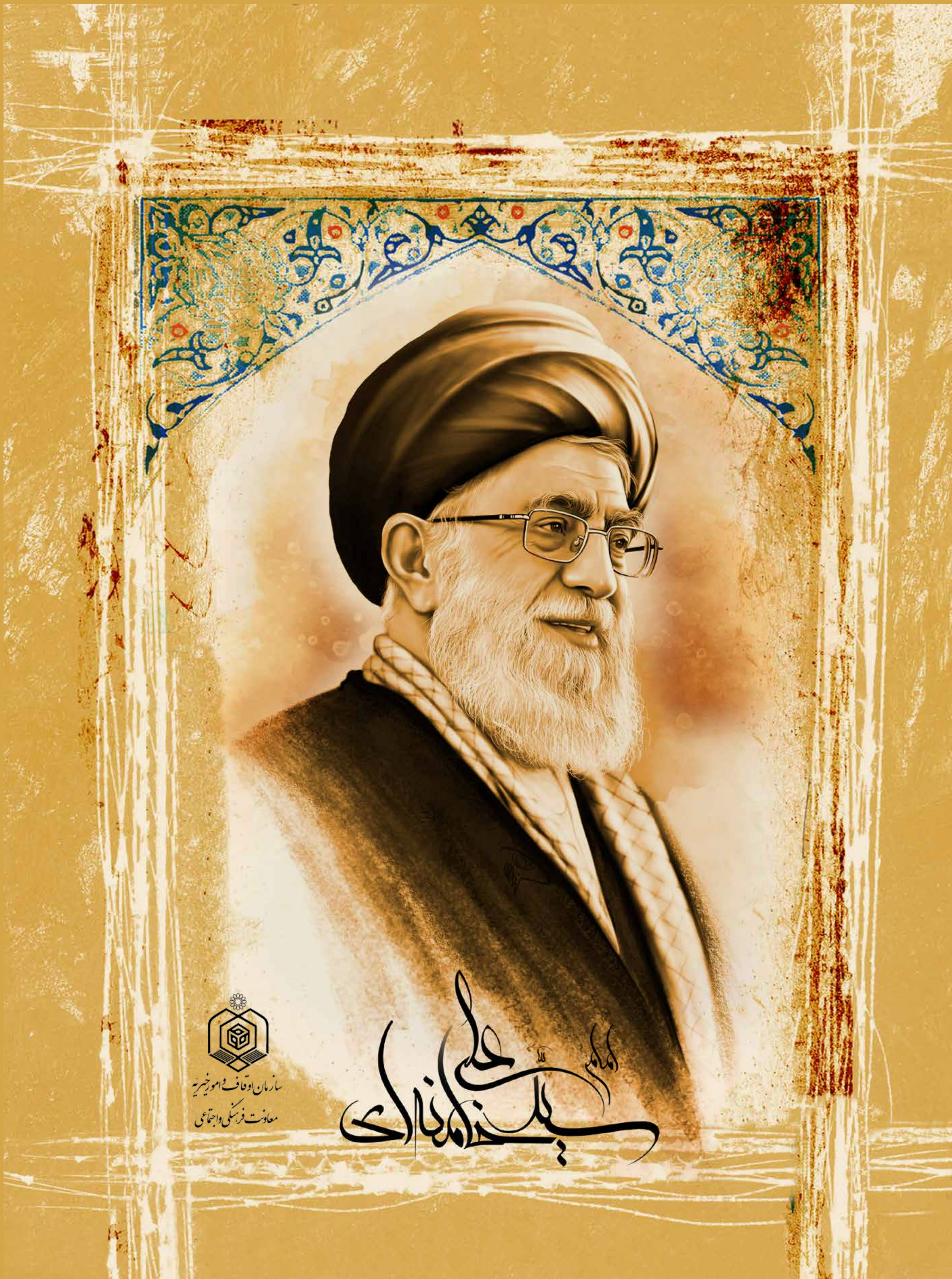

سازمان اوقاف امور خیریه
معاونت فرهنگی و اجتماعی

اکنون عرصه‌های متعددی برای وقف
وجود دارد که از جمله آنها، پزشکی،
علم و آموزش، تحقیقات و پژوهش،
علوم جدید، محیط زیست و ترویج
دین به شکل‌های مدرن است.

امام خامنه‌ای دام‌ظله

سازمان اوقاف و امور خیریه
معاونت فقهی و اجتماعی

سپیدمدانای

ثروت تان را اینگونه نگه داری کنید!

فکرش را بکن فردا از بانک تماس بگیرند، بگویند حق تصرف در اموالت را نداری! هر چه در حسابت پس انداز کرده‌ای را بگیرند و بگویند «خوش آمدی» و تو صدایت به هیچ کجا نرسد! چه حالی پیدا می‌کنی؟

شصت سال، هفتاد سال، یا خیلی خوش بینانه‌اش، نود سال بعد، چنین اتفاقی در واقعیت خواهد افتاد. چه بخواهی چه نه! از دنیا می‌روی و هر چه مال و منال جمع کرده‌ای می‌افتد دست دیگران و تو هیچ «حقی» نسبت به دارایی‌ات نخواهی داشت. دیگر نمی‌توانی تصمیم‌گیری‌های چطور و کجا خرج شود! یک عمر تلاش کنی و آخرش این‌طور تمام شود؟ اگر حس خوبی به این اتفاق نداری، خدا یک راه ساده پیش پایت گذاشته: «وقف»!

شاید وقت آن باشد که بیشتر با وقف آشنا شویم!

وقف یعنی چه؟

وقف یعنی اینکه انسان بخشی از دارائی اش را برای خود نگه دارد و از سود آن، تا قیامت، استفاده کند. همه اموال و دارائی خود را برای کسانی که خیلی زود فراموش می کنند جا نگذارد بلکه قسمتی از آن را با وقف نمودن، حبس کند تا بتواند برای همیشه از دسترنج و نتیجه کار خود استفاده کند.

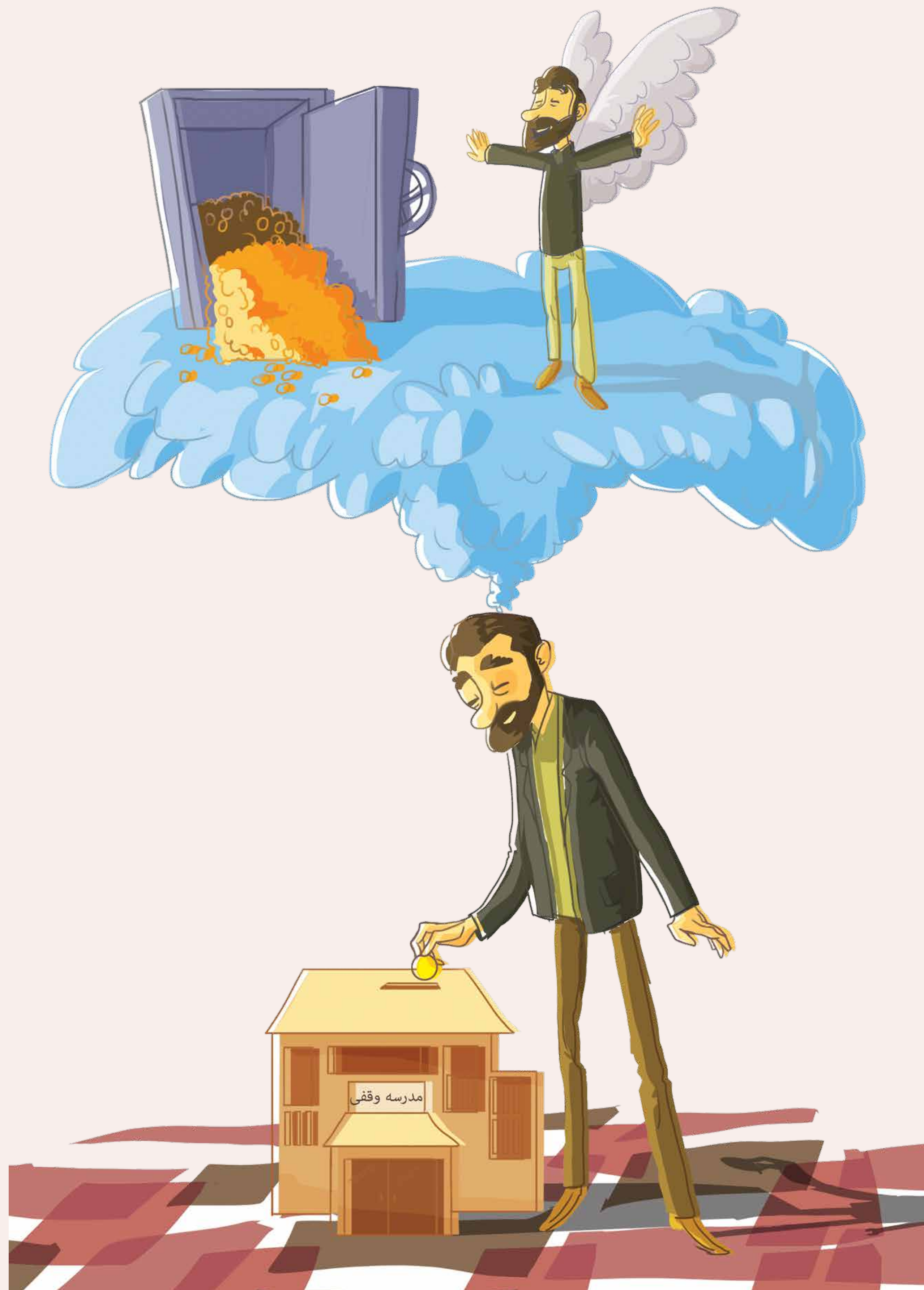

سرمایه ای برای روز مبادا

روز مبادا یعنی روزی که دستت خالی است!
از قدیم تا کنون بشر برای روزهای مبادا نیازهای
اساسی اش را ذخیره می کرده. برای ما که مدت کوتاهی
در مزرعه‌ی دنیا زندگی می کنیم، روز مبادا یعنی روزی
که دیگر نمی توانیم در زمین مان چیزی برای آخرت مان
بکاریم. روزی که دستمان را گرفته اند و باید منتظر
نتیجه باشیم. آیا راهی هست که برای این روز مبادا
خیری ذخیره کنیم؟

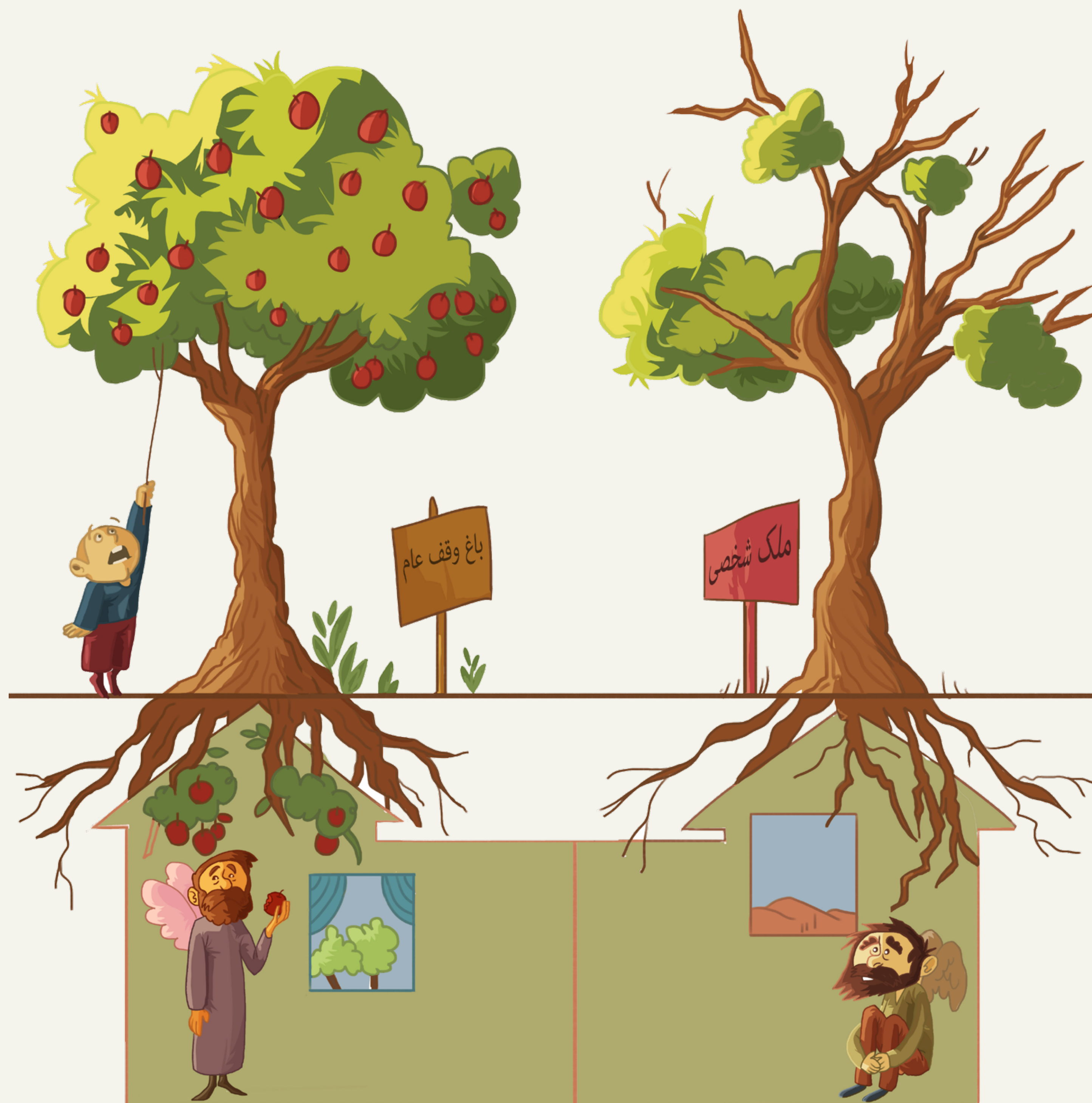
امام علی (ع) این راه را نشان می دهد: «صدقه و حَسب
(وقف) دو ذخیره‌ای هستند که باید برای وقتشان (روز
قیامت) گذاشته شوند»

بودن در حال نبودن

وقتی دکتر به تو بگوید «یک ماه بیشتر زنده نیستی» تمام تلاشت را می‌کنی تا در این فرصت باقی مانده «خوب» باشی، اشتباهات را جبران کنی و تا می‌توانی کار خیر برای آخرت «ذخیره» کنی. چون تو هم مثل همه‌ی اطرافیان باور داری که با رفتن از دنیا دست کوتاه می‌شود و فرصت تمام! اما در این فرصت کوتاه می‌توان کارهای بزرگی انجام داد. می‌توان با وقف کاری کرد که تا قیامت پرونده اعمال خوبمان بسته نشود و هیچ وقت دست از دنیا کوتاه نشود.

باغی که یک درش در این دنیا و در دیگرش به بهشت باز می شود

یکی از بهترین روزهای عمرش بود که زمینش را
وقف کرد و گفت «هر تابستان در آمد محصولات
این زمین را خرج نیازمندان کنید»
صد و پنجاه تابستان از آن موقع گذشته و هر سال
بیشتر از صد خانوادگی نیازمند شهر با این هزینه
حمایت می شوند. او سالهاست که دستش از دنیا
کوتاه است اما زمین زراعی اش همچنان در حال
پُر کردن پرونده‌ی اعمالش است!

معامله با خدا!

«وقف» معامله‌ای است که هم خریدار و هم حساب‌رس آن یک نفر است. وقف معامله‌ی آدم با خداست! پس طرف معامله جنس را می‌خرد و خودش بر آن چه فروخته شده نظارت می‌کند. او آن قدر دانا و اهل حساب کتاب است که هیچ چیز را از قلم نمی‌اندازد. حتی اگر قرن‌ها بگذرد و نسل‌ها بیایند و بروند. حتی اگر تو نباشی. تا ابد در مقام قضاوت نشسته و سود معاملات را حساب می‌کند و تا قران آخرش را سر وقت پرداخت می‌کند.

همه می توانند واقف باشند

می گوید برای «واقف» بودن باید سرمایه‌ی زیادی داشت! آن قدر که بتوان مدرسه‌ساخت، مسجد ساخت، همه‌ی فقرا و ایتام شهر را حمایت کرد... جنس بیش از آن که نیاز به «سرمایه» داشته باشد، نیاز به «باور قلبی» دارد. سرمایه در وقف «ایمان» است. کافی است نیازهای کوچک اطرافمان را بشناسیم....

گاهی با یک کتاب، آب سرد کن، چراغ روشنایی، گاهی نیز با جمع شدن چند نفر و شریک شدن در ایجاد وقف می توان به افتخار واقف شدن نائل شد.

سازمان اوقاف و امور خیریه
معاونت فرهنگی و اجتماعی

بهترین مکان سرمایه گذاری را بشناسید

کافی است به یک باره سرمایه‌ای دست‌مان بیاید. به اولین چیزی که فکر می‌کنیم این است: «پولم را کجا سرمایه‌گذاری کنم که هم مطمئن باشد و هم سودش زیاد باشد؟» کدام بانک و بنگاه اقتصادی را می‌شناسی که اعلام کند حتی پس از مرگ به مشتریانش «سود» بدهد؟ من می‌شناسم. خدا این وعده را داده. وقتی دارایی‌ات را به نیت «وقف» می‌بخشی، سرمایه‌ی کوچکت را به کسی سپرده‌ای که حتی بهتر از خودت از آن حفاظت می‌کند و سودی که از این سرمایه‌گذاری به تو می‌رسد را هیچ چرتکه و ماشین حساب و ابررایانه‌ای نمی‌تواند حساب کند!

مربی وقف باشیم!

آموزش «وقف» زیاد سخت نیست! یک پنج هزار تومانی بدهیم به فرزندمان بگوییم «با این پول کاری کن که تا روز قیامت برایت سود آور شود» و بعد اجازه بدهیم به راه‌های مختلف فکر کند. اجازه بدهیم خلاقیتش را به کار ببندد. شاید لازم باشد یک روز و یک هفته این معما در ذهنش بی جواب بماند و فکر کند.

پاسخ معما می‌تواند خرید یک کتاب باشد و وقف آن به کتابخانه‌ی مدرسه! آن وقت بی‌تردید شما پنجره‌ای از شناخت «وقف» را در دل فرزندتان باز کرده‌اید! به همین سادگی!

کاری کنیم که کتابهایمان چندین بار خوانده شوند.

قفسه‌ی کتاب‌های خیلی از ما پر شده از کتاب‌های بی‌استفاده. همیشه فکر می‌کنیم این کتاب‌ها یک‌روزی به دردمان خواهند خورد اما بیشترشان را حتی یک‌بار هم ورق نمی‌زنیم! کتاب‌های توی قفسه سال‌ها خاک می‌خورند و خاک می‌خورند و دست آخر یا ساکن انبار می‌شوند، یا توی کارتن‌های دربسته گوشه‌ی کمد جاسازی می‌شوند. کافی است همین حالا سری به قفسه‌ی کتاب‌هایمان بزنیم، آن‌ها را که مطمئنیم به کارمان نمی‌آید جدا کنیم و در اقدامی ساده وقف مدرسه‌ها، شهرها و روستاهایی کنیم که امکانات علمی و دسترسی کمتری دارند! بگذاریم کتاب‌هایمان به جای خاک خوردن کمی ورق بخورند!

۱۳

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

هر وقفی که برای خدا باشد، قبول است.

هر کسی دارایی اش را بر اساس تشخیص خودش وقف می کند. یکی نیاز فامیل خودش را می شناسد، یکی نیاز مردم محله اش را، یکی نیاز همشهری ها را و یکی نیاز تمام مومنین جامعه را!

جنس نیاز هم همین طور است. یکی به مسائل مذهبی توجه می کند، یکی کمبودهای رفاهی و اجتماعی را می بیند، یکی دست گیری از نیازمندان را ضروری می بیند و یکی حوزه ی علم و دانش را!

فرقی نمی کند! هر وقفی در هر اندازه ای از نگاه خدا قابل قبول است. به شرطی که «در راه خدا» باشد.

به اختیار شماست!

آن را از جهتی به «عام و خاص» تقسیم می کنند. عام مثل «کتابخانه های عمومی»، «دانشگاه ها»، «پارک ها» و... و خاص مثل «کتابخانه ای ویژه بچه های کار»، «دانشگاهی برای درس خواندن بچه های فقیر»، «پارکی برای بانوان» و... این محدوده را خود «شما» تعیین می کنید. نگاه کنید ببینید دوست دارید نفع این کارتان به چه قشری برسد. عموم مردم یا افرادی خاص؟ به دلتان و نیاز مردم نگاه کنید. پاسخ همان جاست.

به سادگی می توان وقف نمود.

در همین کوچه ها و خیابان های شهر که کمی قدم بزنیم وقف های ساده، با هزینه کم ولی هوشمندانه ای را می بینیم که مشکل مهمی را حل کرده اند.

خیابانی است شلوغ با عابرانی زیاد و مراکز مختلف اداری که هر روز میزبان انبوهی از مردم هستند، خستگی، شلوغی، کارهای اداری و انسان هایی تشنه، در جستجوی آبی سالم و رایگان. انسان زرنگی آب سرد کن می خرد و برای عابران وقفش می کند. سالهاست در یکی از خیابان های اصلی شهر این مخزن را می بینیم که رویش حک شده است:

«وقف برای عموم»

و عابرانی که با هر جرعه نوشیدن آب و سلام دادن به امام حسین علیه السلام دعا می کنند به جان واقف این مخزن. وقف به همین سادگی است!

همه با هم باشیم می توانیم

هرچه فکر می کرد که چه چیزی را وقف کند چیزی به ذهنش نمی رسید از طرفی هم با خودش می گفت مال آنچنانی ندارم تا وقفش کنم اداره اوقاف مشکل این افراد را حل کرده و آن اینکه کسانی که مال آنچنانی ندارند می توانند در موقوفات مشارکتی شرکت کنند و هرچه در توان دارند وقف نمایند. مثلا مشارکت در ساخت بیمارستان تخصصی سرطان که با مشارکت مردم (وقف) ساخته می شود و عموم مردم استفاده خواهند کرد.

با گرفتن شماره # ۱۱۴ * ۴ * ۷۳۳ می توانید در ساخت بیمارستان تخصصی سرطان مشارکت داشته باشید.

برای هر موضوع خوبی، می توان وقف نمود

موضوع خاصی در ذهنم بود به سایت رهبری مراجعه کردم به دنبال آن موضوع بودم که جملاتی از مقام معظم رهبری نظرم را به خود جلب کرد معظم له فرموده بودند «اکنون عرصه های متعددی برای وقف وجود دارد که از جمله آنها پزشکی، علم و آموزش، تحقیقات و پژوهش، علوم جدید، محیط زیست و ترویج دین به شکل های مدرن هست.»

با دیدن این جمله موضوع خودم را فراموش کردم و به موضوعات مطرح شده فکر کردم و به پویایی دین و رهبرم افتخار کردم که چنین افکار والایی در ترویج و گسترش علوم از طریق دین وجود دارد.

در ثواب وقف با هم شریک شویم

همه فامیل دور هم جمع بودیم که برای پدر بزرگ مرحوم کار خیری بکنیم.

نظرات بسیار بود تا اینکه من گفتم وقف کنیم همه تعجب کردند و برخی به مبلغ باقی مانده از ارث پدر بزرگ اشاره کردند و گفتن سرمایه کافی برای وقف را نداریم.

ولی من گفتم بهتر است همه مبلغی وسط بگذاریم اینگونه وقف مشارکتی انجام داده ایم.

خانه ای بخریم و وقفش کنیم. و آن را به مدت معلوم در اختیار زوج های جوانی قرار دهیم که خانه ندارند.

تا ثواب این کار به روح پدر بزرگمان واصل شود.

همه می توانند مبلغ و مروج قرآن باشند.
در امامزاده روستایمان پای منبر نشسته بودم.
حدیثی از پیامبر شنیدم که قرآن را یاد بگیرید
و به دیگران یاد دهید. فکرم خیلی مشغول
بود که چکار کنم، من که سواد نداشتم، سنی
هم از من گذشته بود و حال یادگیری نداشتم.
با روحانی امامزاده مشورت کردم و نتیجه
گرفتیم که باغم را وقف قرآن و فعالیت‌های
قرآنی کنم.

اثر ماندگار

برای زیارت به امامزاده رفته بودم، تابلویی توجه من را جلب کرد که در آن نوشته شده بود پیامبر به همراه اصحابش مقدار زیادی خرما را برای فردی که دستش از دنیا کوتاه است خیرات می کردند. در آخر خرمایی باقی می ماند و پیامبر به حاضران می فرمایند: اگر این خرما را در زمان حیاتش خیرات می کرد ثوابش بیشتر از تمام این خرماها بود.

به فکر فرو رفتم که تا زنده ام خودم برای آخرت عمل خیری انجام دهم. تصمیم گرفتم مقداری از اموالم را وقف امامزاده کنم که تا همیشه برایم ثواب بنویسند.

ایستگاه آخر

وقف را می‌شود با سادگی انجام داد و هیچ از ثوابش کم نمی‌شود که خدای کریم به وسع انسانها نگاه می‌کند نه زیادی مالشان، فقط باید کمی اندیشه کرد، کمی فکر کرد و تصمیم گرفت برای عمل کردن به آیه ۴۸ سوره کهف که می‌فرماید:

«الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا»

«مال و فرزندان زینت زندگی دنیایند، و نیکی‌های ماندگار،

ثوابش نزد پروردگار تو بهتر و امید بخش‌تر است»

و قطعا وقفی که به درد جامعه بخورد یکی از بهترین

نیکی‌های ماندگار است. به دارائی‌ات نگاه نکن. به وقت

و مزد پروردگار نگاه کن.

